

Rakkaus Herraan ja maailman viha Joh. 15:18-16:4

18. "Jos maailma vihaa teitä, tietäkää, että se on vihannut minua ennen teitä.

19. Jos te olisitte maailmasta, se rakastaisi omaansa. Mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen tähden maailma vihaa teitä.

20. Muistakaa, mitä sanoin teille: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos ihmiset ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat noudattaneet minun sanaani, he noudattavat myös teidän sanaanne.

21. Tämän kaiken he tekevät teille minun nimeni tähden, koska eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.

22. Ellen minä olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä. Mutta nyt he eivät voi mitenkään puolustella syntiään.

23. Joka vihaa minua, vihaa myös minun Isääni.

24. Ellen olisi tehnyt heidän keskuudessaan sellaisia tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä. Nyt he ovat

nähneet minun tekoni ja kuitenkin vihaavat sekä minua että minun Isääni.

25. Mutta sen sanan pitää toteutua, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat syyttä vihanneet minua.'

26. Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, niin hän, Totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, todistaa minusta.

27. Myös te todistatte, olettehan olleet minun kanssani alusta asti."

1. "Tämän minä olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi minuun.

2. Teidät erotetaan synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa jonkun teistä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.

3. Sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä minua.

4. Tämän minä olen puhunut, että kun se aika tulee, te muistaisitte minun niin sanooneen. En sanonut tätä teille vielä alussa, koska minä olin teidän kanssanne."

Uskova maailmassa

Jeesus ei luvannut omilleen helppoa tietä. Päin vastoin monia ahdistuksia ja myös maailman vainoa. Jos olet tullut tuntemaan Jeesuksen omana Vapahtajanasi ja Herranasi, niin millaista vastustusta olet tähän mennessä kokenut?

Miten sinä selviät, kun joudut uskosi tähden ihmisten, halveksunnan, pilkan, syrjinnän, mustamaalauksen, työpaikan menetyksen, vainon tai jopa marttyyriuden uhriksi?

Rakkaus Herraan ja maailman viha

Jeesuksen jäähyväispuhe jatkuu. Edellä viinipuuvertauksella Hän kuvasi uskovan suhdetta itseensä ja miten se ilmenee ilona Herrassa. Nyt Hän korostaa, että yhteys Hänen kanssaan on myös kärsimyksen yhteyttä maailman vihan keskellä.

"Tämän käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne."(15:17)

Jos todella rakastamme Häntä, tulemme osallisiksi Hänen kärsimyksiinsä:

"Jos maailma vihaa teitä, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä."

Maailma rakastaa omaansa ja vihaa sellaista, mikä ei ole siitä, sen luonteen mukaista. Siksi se vihaa Kristusta. Niin kauan kuin ihmiset on maailmasta, elävät tämän maailman filosofian mukaan ja antavat tämänpuoleisen, materialistisen hallita elämäänsä, he rakastavat omiaan, omaa elämäntapaansa, omaa tapaansa etsiä tyydytystä itsestään. Tällainen maailma väkisinkin vihaa Jeesusta Kristusta, joka polkee jalkoihinsa kaiken sen, mitä se pitää oikeana julistamalla:

"Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua." (Luuk. 9:23)

Maailma vihaa myös Kristuksen seuraajia samasta syystä, jos se näkee Kristuksen heissä. Siinä määrin kuin maailma on kanssamme yhtä mieltä ja sanoo, että olemme todella hienon tyyppin kristittyjä, niin avaria, juuri siinä määrin me eroamme

Jeesuksesta Kristuksesta. Yhteys Kristukseen merkitsee osallisuutta Häneen kärsimyksiinsä tässä maailmassa.

Pyhän Hengen "mutta"

Mutta Jeesuksella oli vielä muutakin kerrottavaa:

"Mutta" - olen iloinen vanhan käännöksen "mutta" sanasta, sillä se tuo vastakohtan synkälle edeltävälle jaksolle - "kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta. Myös te todistatte, sillä te olette alusta asti olleet kanssani."

Viimeinen sana ei siis ole pelkästään se, että me joudumme kärsimään Hänen kanssaan, vaan että meidän tehtävämme on todistaa Hänestä yhdessä Pyhän Hengen kanssa. Kärsimys ja vaino eivät siksi milloinkaan ole syy sille, että uskovan saisi luopua todistustehtävästään. Juuri tämän maailman vainon ja painostuksen keskellä Pyhä Henki tekee sen mahdolliseksi. Luku päättyy tähän, mutta selitys jatkuu seuraavassa luvussa.

"Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, hän on todistava minusta. Myös te todistatte, sillä te olette alusta asti olleet kanssani."

Siksi Jeesus puhuu kaksinkertaisesta todistuksesta, joka kuitenkin on olemukseltaan yksi todistus ja joka vasta kykenee saattamaan ihmiset totuuden tunteen. Se on Hengen todistus ja seurakunnan todistus.

Maailman viha

Pyhän Hengen ja seurakunnan todistus tapahtuu siis vihamielisen maailman keskellä. Jeesus tiesi, että maailma vihaa Häntä ja Hänen seurakuntaansa. Mutta Jumala rakasti siitä huolimatta niin paljon tätä vihamielistä maailmaa, että antoi Ainoa Poikansa rakkaudesta sitä kohtaan. Vaikka maailma vihaa Jumalaa, Jumala ei ole vihamielinen maailmaa kohtaan. Jeesus oli tullut kuollakseen tämän vihamielisen maailman puolesta. Katsellessaan, millaiset olisivat seurakunnan edessä olevat päivät, Jeesus julistaa, että Pyhä Henki tulisi tässä vihamielisessä maailmassa todistamaan sille ja seurakunta tekisi samaa.

Jeesus ei mitenkään vähättele maailman vihan suuruutta. Se tulee olemaan erittäin määrätietoista ja ankaraa. Tulee aikoja, jolloin ihmiset luulevat tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle tappaessaan Jeesuksen seuraajia. Tämä toteutui niin opetuslasten kuin alkukirkonkin elämässä samoin kuin meidänkin aikanamme monin paikoin maailmassa.

Maailman vihan syy on sen pimeydessä:

"He tekevät teille tätä, koska eivät tunne Isää eivätkä minua."

Tämä on tämän päivänkin maailman tila. Se vihaa Jeesusta, koska se ei tunne Jumalaa.

Uskoon tulleiden todistukset

Kun lukee eri lehdistä uskovien todistuksia siitä, miten heidän uskoonsa on suhtauttu kouluissa tai työpaikoilla, aika usein niissä todetaan, että usko ei ole aiheuttanut mitään ongelmia, pikemminkin päin vastoin: Uskoon tulleet ovat saaneet osakseen suurempaa luottamusta kuin aiemmin. Lukiessani tai kuullessani tällaista kiusaannun kuitenkin hiukan sisimmässäni. Onko niin, että Jeesuksen lupaus tekstisämme maailman vihasta ei toteudukaan meidän maassamme tai meidän keskelämme. Tulee jotenkin sellainen vaikutelma, että maamme on niin sivistynyt ja suvaitsevainen, etteihän meillä yksinkertaisesti voi esiintyä vihaa uskovia kohtaan.

Tähän kuvaan uskonnollisesti suvaitsevasta ja avarasta suomalaisesta tosin on viime aikoina saanut tahroja, kun tasavallan korkeimmilta palleilta Helsingin horisonista säälitellään uskonnollisen ahdasmielisyyden vallassa eläviä pohjoisemmassa asuvia ihmisiä tai menetät työpaikkasi, kun sinut leimataan suvaitsemattomaksi kerrottuasi asioista Raamatun mukaan. Maailman avaramielisyys ei taho millään riittää niihin asti, jotka sen mielestä eivät ole tarpeeksi suvaitsevaisia vaan haluavat pitäytyä Jumalan kirjoitettuun sanaan, Raamattuun. Kristofobia alkaa olla yleinen ilmiö Suomessa.

Kodeissa ristiriitoja

Henkilökohtaisessa sielunhoidossa kohtaa myös sellaisia suomalaisia uskovia, joiden kotitausta on täysin evankeliumille vieras. Heidän joukossaan kohtaakin yllättävän paljon uskon tähden tulevaa syrjintää, hyljätyksi tulemista jopa vihaa nimen omaa perheen ja lähisuvun taholta. Tämä niin kuin esimerkiksi kotien väkivalta pysyy kuitenkin aika lailla piilossa siksi, että suuri osa uskovista suomalaisista tulee tavalla tai toisella jonkinlaisesta herätysliiketaustasta eli kodeista, joissa on yleensä ollut Jumalan Sanaan myönteinen asenne.

Eräs kirkkoherra Kainuusta kysyi jumalanpalveluksen jälkeen erältä vasta uskoon tulleelta talon emäntä kuulumisia. Vastaus kuului: "Oli suuri riemu päästä taas Jumalan sanaa kuulemaan, mutta oli se melkoista kolinaa taas lähtiessä, kun mieheni oli kirveen kanssa lähtöäni estämässä. Mutta lähdin kuitenkin." Paljon tältä emännältä kärsivällisyyttä vaadittiin ja uskollisuutta Jumalan sanalle, mutta muutaman vuoden kuluttua kirkkoherra saattoi todeta, että mieskin tuli ehtoollispöytänsä vaimonsa kanssa.

Uskovien lihallisuus

Joskus keskusteluissa tulee sellainen tuntu, että uskovien joutuminen painostuksen kohteeksi ei voi johtua mistään muusta, kuin siitä, että hän itse on niin lihallinen tai äkkijyrkkä uskossaan, että hän tarpeettomasti loukkaa ei-uskovia. Jos hän osoittaisi todellista kristillistä rakkautta ja nöyryyttä, ristiriitoja perheen ja suvun kanssa ei varmasti tulisi. Voi olla tietysti paljonkin perää tuossa väitteessä uskovien raadollisuudesta, mutta tekstimme osoittaa, että vihan ei tarvitse välttämättä siitä johtua. Jeesus ei milloinkaan tehnyt mitään muuta kuin hyvää lähimmäisilleen, ja siitä huolimatta Hän joutui vainotuksi ja tapetuksi.

Maailman hyväksyntä huonoa mainetta Jumalan valtakunnassa

Kun tämä maailma antaa oikein korkeat pisteet jollekin uskovalle tai seurakunnan työntekijälle, se sanoo jotain seuraavaan tapaan:

"Se ja se on todella mukava, rehti ja miellyttävä henkilö. Hän ei uskovaisena ole mikään tiukkapipoinen, ymmärtää tavallisia ihmisiä, kulttuuria ja ihmisten pikkupeheitakin. Ei hän tuomitse ketään. Hän on juuri sellainen kuin malliuskovien tuleekin."

Pelkään pahoin, että Jeesuksen arvio tällaisesta ihmisestä saattaa olla aika lailla toinen: Se, jonka tämä maailma ottaa avosylin vastaan, on tästä maailmasta ja siksi tämä maailma rakastaa omaansa.

Armahdetut syntiset

Jeesus tekee selkeän tai pikemminkin jyrkän eron niiden välillä, jotka ovat maailmasta ja niiden, jotka Hän on maailmasta valinnut. Kun uskovatkin usein yrittävät siilotella eroa itsensä ja muiden välillä muun muassa toteamalla:

"Olemme aivan tavallisia armahdettuja syntisiä. Emme eroa mitenkään muista ihmisistä, paitsi siinä, että meidät on armahdettu."

Tällainen sinänsä toden tuntuinen lause saattaa kuitenkin pitää sisällään perusteellisen virhearvion.

Pelastetun ihmeellinen asema

Jeesuksen oma ei ole mikään tavallinen ihminen. Tekstimme edellä Jeesus sanoi, että Hän on viinipuu, johon uskovat on liitetty kantamaan hedelmää Hänen oman valintansa perusteella. Yksikään uskova ei voi tehdä mitään ilman yhteyttä Häneen, mutta Jeesuksessa he kantavat rakkauden hedelmää. Se taas, joka on maalimasta, kuivettuu pois ja heitetään lopulta tuleen. Uskova on siis Kristuksen ristin uhrin ja veren kautta ja Hänen ylösnousemuksensa voimasta liitetty taivaalliseen elämään. Se armo, jonka hän on saanut, on suunnattoman suuri. Se merkitsee Jumalalle kelpaavaksi julistamista, uutta syntymää, uskoa, jossa Pyhä Henki liittää hänet Kristuksen ylösnousemuselämää ja osallisuutta taivaallisesta perinnöstä. Se, että tämä armo on annettu meille syntisille, kun syntimme tunnustimme, ei totisesti tee tätä armoa vähäiseksi, vaan aivan käsittämättömän suureksi.

Maailman tila

Sanalla maailma tekstimme tarkoittaa niitä ihmisiä, jotka elävät yleisen mielipiteen ja yleisten käsitysten mukaisesti etsien omaan elämäänsä tyydytystä ja nautintoa ohikiitävästä hetkestä ja synnistä. Heillä ei useimmiten ole edes tajua omasta syntisyydestään, vaikka he noin yleisenä toteamuksena saattavat tunnustaa olevansa heikkoja ja puutteellisia. Jos heille osoitetaan heidän todelliset syntinsä, he loukkaantuvat verisesti eivätkä suinkaan ole valmiita etsimään armoa osakseen.

Uskovan tila

Armahdettu syntinen on siis tästä maailmasta irti reväisty, syntinsä näkevä ja tunnustava, mutta Kristuksen tähden kokonaan uudesta taivaallisesta elämästä osalliseksi tullut pelastettu ihminen. Hän rakastaa Jeesusta, käsittelee rukouksessa kaikki asiansa Herran kasvojen edessä ja Pyhän Hengen voimasta haluaa rakastaa tämän maailman ihmisiä irti synnin kahleista Kristuksen vapauteen.

Maailman välinpitämättömyys

Jos tämä maailma ei uskovia vihaa, se johtuu siitä, että uskovat elävät samalla tavalla kuin tämä aikakin. He rakastavat rahaa niin kuin sekin, etsivät omia etujaan niin kuin sekin, suvaitsevat pikku vilppejä ja suhteellistavat totuutta niin kuin sekin. Maailmalla ei ole mitään pelättävää tällaisissa "avarissa ja suvaitsevissa" kristityissä, mutta ei se liioin heitä kuuntele. Tähän maailmaan mukautuneella kristillisyydellä ei itse asiassa ole maailmalle mitään kerrottavaa. Tai jos onkin, se on niitä viisauksia, joita se on tästä maailmasta itse oppinut. Maailma kyllä kuulee omaansa, mutta pian huomaa, että sen ei tarvitse niitä asioita hakea kristityiltä, heillähän on ne ilman kristillisyyttäkin. Jeesus ei tunne omikseen maailmaan rakastunutta kristikuntaa, jolta puuttuu Hänen elämänsä. Sen loppu on palaa kuin kuivuneet viinipuun oksat.

Uskovia vihataan ja kuunnellaan

Elävän uskon tuntomerkki ei siis ole tämän maailman suosio, vaan sen viha ja halveksunta. Jos maailma vihaa uskovia, niin se myös kuuntelee heitä. Maailmaan rakastuneen kristillisyyden puheet sivuutetaan syvällä välinpitämättömyydellä, mutta taivaallista totuutta, Raamatun Sanaa, lyhentämättömänä julistava kristillisyyden joukko toisaalta pilkan, vihan ja vainon kohteeksi, mutta toisaalta sen julistusta myös kuunnellaan, siitä otetaan vaarin, sen julistama Sana taivuttaa ihmisiä parannukseen ja uskoon. Siksi se ei etsi tämän ajan suosioita, vaan Kristuksen hyväksyntää.

Mistä maailman viha johtuu?

Miksi Jeesusta sitten oikein vihattiin, vaikka Hän puhui vain totta ja teki kaikille vain hyvää, antoi syntejä anteeksi, paransi sairaita ja vapautti riivaajien orjuuttamia. Hänhän osoitti pelkkää rakkautta. Eikö Jeesus kyennyt riittävän hyvin opettamaan ihmisiä, että Hänen hyvät tarkoituksensa olisi ymmärretty ja Hänen rakkautensa vastaanotettu. Eikö Jeesus kyennyt kyllin selvästi opettamaan ihmisille, että Hän ei vain tullut vaatimaan heiltä totuutta ja puhtautta, vaan että Hän itse tuli myös antamaan sen heille ilmaisena lahjana.

Siitä ei ollut kysymys. Jeesuksen julistuksessa ei ollut vikaa. Maailma kyllä ymmärsi totuuden, mutta se rakasti valhetta ja syntiä ja pimeyttä enemmän kuin totuutta ja rakkautta ja puhtautta. Tänänkään maailma ja sen ruhtinas Sielunvihollinen eivät ole muuttuneet. Se rakastaa kauniiseen ja miellyttävään pakettiin puettua valhetta, mutta vihaa suoraa totuutta. Toisaalta kuitenkin vain rakkaudessa julistettu kirpaiseva totuuden sana kykenee sen vastustuksen murtamaan.

Maailman voittaa Sana synnistä ja armosta

Maailmaa ei voita Kristuksen puolelle esimerkiksiinkään kristillinen vaellus, niin äärimmäisen tärkeätä kuin se onkin. Maailma tarvitsee lain ja evankeliumin Sanaa, joka sille suullisesti viestitetään ja joka pakottaa sen joko hylkäämään sen tai ottamaan sen vastaan. Juuri tässä kohden suomalaiset uskovat usein epäonnistuvat surkeasti. He eivät nuhtelee synnintekijöitä. Jeesus ei tyytynyt vain rohkaisemaan ja lohduttamaan, hän myös nuhteli ja osoitti synnin.

"Niin, mutta Jeesus olikin synnitön, mutta miten minä, joka olen itse syntinen voin toisia nuhdella siitä, mihin itsekkin olen syyllinen. Eihän siitä olisi edes mitään hyötyä. Ihmiset vain loukkaantuisivat eivätkä koskaan enää kuuntelisi meitä. Eikö heidän siisimpänsä ole ihan tarpeeksi täynnä ahdistusta ilmankin, pitääkö minun vielä lisätä heidän taakkojaan. Kyllähän he itse osaavat etsiä apua, kun sitä tarvitsevat."

Niinpä, niin, mutta kun Jeesus ei jättänyt ihmisiä rauhaan, vaan Hänen rakkautensa vaati Häntä varoittamaan heitä synnin seurauksista. Hänhän aivan itkien huusi, ihmisiä tekemään parannuksen ja tulemaan Hänen luokseen. Kyllä ihmiset loukkaantuivat Jeesukseenkin, ja he tulevat loukkaantumaan sinuunkin, jos seuraat Häntä. Kyllä synnistä syyttävä herännyt omatunto aiheuttaa todellista ahdistusta, mutta vain sitä kautta myös löytyy armon tarve ja apu Golgatan ristiltä.

Totta on myös, että et voi nuhdella ihmisiä niistä synneistä, joissa itse elät, mutta luuletko sinä itse sitten jotenkin selviäväsi taivasten valtakuntaan tekemättä omista synneistäsi jatkuvaa parannusta. Jos olet syntisi tunnustanut ja hyljännyt, niin sinähän olet saanut Golgatan uhriveren tähden sen anteeksi. Nuhtelemalla toisia synnistä, sinä pyrit johtamaan heitä saman Armahtajan luo, joka sinut itsesikin armahti.

Vihaavan maailman on pakko kuunnella

Tekstimme osoittaa, että Herran oman julistamalla sanoilla on valtuutus itse Jeesukselta. Vihankin keskellä maailman on pakko niitä kuulla. Sen joukosta nousee myös niitä, jotka ottavat pelastuksen vastaan meidän todistuksemme kautta. Kiinassa evankeliumi on levinnyt kuin kulovalkea vainojen keskellä. Jos tänään uskovat ovat Suomessa kansan suosiossa, se ei välttämättä merkitse sitä, että maassamme vallitsee uskonnonvapaus ja korkea sivistystaso, jotka sinänsä ovat hyviä asioita. Se voi kertoa myös uskovan kansan luopumisesta Herran sanasta ja omista synneistään parannuksen laiminlyömistä.

Muualla maailmassa maksaa edelleen olla Herran seuraaja. Japanissa moni saa lähtöpassin kodistaan, kun hän lähtee seuraamaan Jeesusta. Kiinassa on yhä luke-

mattomia mielipidevankia, joukossa epäluukuinen määrä kristittyjä. Koko maailmassa vuosittain monta tuhatta kristittyä surmataan uskonsa tähden. Eräissä muslimimaisissa joka toinen Kristukseen uskonut tapetaan yhä tänään.

Marttyyriuteen asti

Eräs Afrikan sarvessa somalien parissa työskentelevä lähetti kertoi omista taisteluistaan:

"Kun aloimme työmme, eräs työtoveristamme huomautti minulle ja vaimolleni terävästi: 'Jos onnistutte työssänne Kristuksen evankeliumin jakamisessa somalien keskuudessa, niin että heitä tulee uskoon, seuraa siitä sen, että joku heistä tapetaan.' Pudistimme tämän lauseen mielestämme jonkinmoisena lähetin kotimaan kertomuksiin kuuluvana liioitteluna, kunnes kolme ensimmäistä uskoon tulleista, joille sain opettaa sanaa murhattiin uskonsa vuoksi."

"Tosiasia on, että 60% tällaisille alueille jätetyistä uskovista joutuu kärsimään erittäin rajua vainoa jopa marttyyriutta. Epätoivoisia työtovereita on tullut luokseni, kun heidän vasta uskoon johtamiaan on piesty, heitetty pois kodistaan, ammuttu ja tapettu."

"Miten voit tunnetasolla ja hengellisellä tasolla oikeuttaa se tosiasian, että evankeliumin todistamisen seuraukset ovat usein vakavammalla niille, jotka ottavat todistuksemme vastaan kuin meille todistajille?"

"Kysymys on syvästi raamatullinen. Onko Jeesus kaiken tuon arvoinen? Sinulle todistajana? Entä sille, joka uskoo Jeesuksen sanaan? Onko Jeesus todella sen arvoinen, että en ainoastaan ole itse valmis kuolemaan Hänen tähtensä, vaan olen myös valmis aiheuttamaan sellaisen kuoleman, joka ottaa vastaan evankeliumin? Antaessani työhön ohjauskoulutusta minulla on tapa esittää uusille tulokkaille haaste: 'Ellet usko, että Jeesus on sitä, mitä Hän itse väittää olevansa - Tie, Totuus ja Elämä, todellinen Jumalan Poika ja ainoa tie taivaaseen - niin siinä tapauksessa pitääkö suunnne kiinni. Älkää saattako ketään tapettavaksi sellaisen tähden, mistä ette ole itsekään varmoja!'"

Ristin tie

Niin, Herra ei milloinkaan luvannut, että Hänen seuraajansa tie olisi helppo. Ei Hän myöskään luvannut ystäviä, menestystä ja vaikutusvaltaa seuraansa lähteville. Meidät suomalaiset kristityt on huomaamattamme vallannut menestysajattelu uskonelämässämme. Jos uskosi on riittävän luja, niin terveytesi on taattu ja taloudellinen menestyksesikin varma. Missä Jeesus niin on luvannut? Sen tiedän, että Hän lupasi monia ahdistuksia, vainoja, väärinymmärrystä ja vihaa.

Ristin tie ei tarkoita ensi sijassa sitä, että tähän elämään sisältyy paljon sairautta ja kipua ja ahdistusta. Tämä maailmakin joutuu sitä kaikkea kokemaan. Ristin tie tarkoittaa sitä, että kun Sinä varoitat ei-uskovia synneistä ja kehotat heitä parannukseen ja uskomaan Jeesuksen ihmeelliseen armoon, ihmiset alkavat vihata Sinua, koska he eivät halua tehdä parannusta.

Elämämme kuuluu Herralle

Silti kaiken tällaisen keskellä jatkuvasti monet ihmiset valitsevat Herran ristin tielle lähtemisen. Miksi he niin tekevät?

Herran itsensä tähden. Jos ja kun joku pääsee näkemään jotain syntiensä syvyydestä ja saa sitten omistaa Jeesuksen Kristuksen Golgatan uhrin perusteella ilmaisen pelastuksen, hän alkaa tajuta, että hänen elämänsä ei enää kuulukaan hänelle itselleen, vaan Jeesukselle, joka on hänet pelastanut. Herran suunnattoman armon ja rakkauden omistaminen vie Herran oman etsimään Herran parasta, kärsimään yhdessä Hänen kanssaan. Elämän yhteys Herraan vie hänet kantamaan rakkautta, rauhan ja totuuden hedelmää. Se hedelmä koituu muiden ihmisten pelastukseksi ja Isän kunniaksi.

Jeesuksen nimi

Maailma vihaa Herran omia Jeesuksen nimen tähden. Mitä mahtaa tuo Jeesuksen nimen tähden ilmaisu tarkoittaa. Maailman viha ei kohdistu viime kädessä Herrasta todistavaan ja maailmaa synneistä parannukseen kutsuvaa uskovaa hänen itsensä tähden, vaan siksi, että Jeesus itse on hänen kanssaan, vaikka maailma ei sitä itse tajuakaan.

Nimi Jeesushan tarkoittaa Pelastajaa. Jeesus pelastaa ihmiset synnistä. Hänen nimensä on myös jokainen polvi notkistuva ja jokainen suu on antava Jumalalle kunnia tunnustamalla Jeesuksen Herraksi. Jeesus-nimeen sisältyy siis puhtaus ja valta. Hän ei vain vaadi puhtautta, vaan antaa sitä, Hän antaa synnit anteeksi ja puhdistaa kaikesta vääryydestä. Hän on samalla Herra, joka vaatii ehdotonta kuuliaisuutta.

Jeesuksen nimessä vaeltaminen

Jeesuksen nimessä vaeltaminen on päivittäistä Jeesuksen kohtaamista saadaksemme syntimme anteeksi ja puhdistuaksemme. Se on myös tulemista Herran eteen ja taivuttamista sydämemme kuuliaisiksi Hänelle. Jos vain ilottelemme Herran sanan ääressä, emmekä anna sen tutkia ja tuomita sydäntämme ja perata sieltä pois syntiä ja vääryyttä, kokoontumisemme sanan ääreen on turha. Jos haluamme kuulla Herran sanaa, mutta sitten itse päätellä, mikä sopii minulle ja mistä minun ei tarvitsekaan piitata, emme vaella Herran nimessä. Vain se, joka pysyy Herran totuuden ja armon sanassa henkilökohtaisessa vaelluksessaan, voi pysyä lujana, kun maailman viha ja monenlainen vääryys häntä kohtaavat.

Vain Pyhän Hengen voiman varassa

Kuka sitten voi uskovana kestää, jos Herran seuraaminen merkitsee jotain noin rankkaa ja vaikeaa? Jeesus antaa selkeän vastauksen. Ei kukaan voi omassa varassaan selvitä uskovana kristittynä. Vain se, jonka sydämessä asuu Puolustaja, Lohduttaja, Totuuden Henki, voi vaeltaa Herran tietä ja selvitä loppuun asti. Kysymys ei ole uskovan ihmisen tahdon voiman lujuudesta, hänen keskittyneisyydestään Raamatun tutkimiseen ja rukoukseen - niin erinomaisia asioita kuin ne itsessään ovatkin. Kysymys on siitä, että Jeesus itse tulee omiensa luo ja heidän elämänsä Pyhässä Hengessä.

Pyhän Hengen todistus

Jeesus lupasi Golgatan ristin, ylösnousemuksen ja taivaaseenastumisensa jälkeen vuodattaa Isältä saamansa Pyhän Hengen omiensa päälle. Se tapahtui ensi kertaa helluntaina ja tapahtuu yhä silloin, kun syntinen ihminen syntinsä tunnustaen käy ristillä kärsineen ja ylösnousseen Vapahtajan luo, pyytää armoa ja Herraa omaan elämäänsä. Pyhä Henki tulee. Pyhä Henki osoittaa totuuden Herran ihmeellisestä rakkaudesta. Pyhä Henki todistaa Raamatun sanan välityksellä, millainen on Jeesus, millaiset rakastavat kasvot on Isällä.

Pyhän Henki todistaa Jeesuksen pelastustekojen riittävydestä:

”Jeesuksen uhri riittää pelastamaan Sinut taivaaseen asti. Mikään tai kukaan ei voi riittää Sinua Isän väkevästä käsistä.”

Pyhän Hengen todistus ei siis ole vakuutusta siitä, että Sinun kristillisyytesi olisi riittävää, vaelluksesi tarpeeksi vakaata tai elämäsi kyllin Sanan mukaista. Pyhä Henki todistaa jostain aivan muusta. Hän kirkastaa Jeesusta, korottaa Hänen herruuttaan ja valtasuuruuttaan. Pyhä Henki osoittaa, että Isän rakkaus ilmenee tänään - vaikka olisit kuinka vaikeissa oloissa tahansa - siinä, että Jeesus kuoli juuri Sinun tähtesi Golgatalla ja nousi pelastaakseen juuri Sinut kuoleman vallasta. Pyhä Henki korot-

taa Kristusta, Hän näyttää Isän kasvojen loisteen Jeesuksen uhrautuvassa rakkauksessa. Pyhä Henki osoittaa, että vaikka elämäsi olisi inhimillisesti katsottuna raunio-kasa, Hän riittää Sinulle, Hänen läsnäolonsa on Sinun pelastuksesi. Hänessä kuolemaakin on vain elämän portti.

Vain Herran varaan

Ihmisten hylkäämänä, ulkoisesti ja sisäisesti ahdistettu, kuolemaansa lähestyvä Jumalan lapsi on täysin turvassa. Mikään tai kukaan ei voi uhata hänen elämänsä varsinaista salaisuutta, Jumalan elämää hänessä, Kristusta, joka asuu Pyhässä Hengessä hänen sydämessään. Onnellinen on se uskova kristitty, joka ei rakenna minikään muun varaan kuin sen, mitä Jeesus on hänen puolestaan tehnyt, ja mitä Jeesus tekee hänen elämässään ja mitä Jeesus on tekevä hänestä sinä suurena päivänä, jona Herra tulee suuressa kirkkaudessaan ja herättää kaikki kuolleet.

Pyhä Henki osoittaa siis Herran Jeesuksen ja Isän rakkauden riittävyttä ja suuruutta siihen määrään asti, että vaikka olosuhteet ovat kovat ja ulkoinen ahdistus ja vaino todellista, halu todistaa Jeesuksesta pitää Herran omia hallinnassaan. Pyhä Henki todistaa Jeesuksesta ja Isästä.

Myös te todistatte

Mutta sitten Jeesus jatkaa: "Myös te todistatte."

Todistaminen ei lisää pelastukseen mitään, vaan se syntyy kiitollisuudesta Herralta saadusta valmiista ja täydellisestä pelastuksesta. Todistus on siis kiitosta Herralle samalla kuin se tarjoaa myös vielä pelastuksen ulkopuolella oleville mahdollisuuden päästä Herran tuntemiseen. Viimeisten aikojen suuret ahdistuksetkaan eivät tule olemaan evankeliumin julistamisen este, sillä Pyhän Hengen oma todistus meidän sydämillemme tekee mahdolliseksi todistaa muille ja viedä evankeliumi todistukseksi kaikille kansoille.

Helluntain jälkeen Pietari kuvasi saamaansa tehtävää näin:

"Hän (Jeesus) käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Jumala on asettanut hänet elävien ja kuolleitten tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta." (Apt. 10:42-43)

Todistajalta ja evankeliumin julistajalta vaaditaan ainoastaan yhtä asiaa. Kun hän saa tilaisuuden julistaa yhdelle tai useammalle ihmiselle evankeliumia, hänen on muistettava, että Herra itse on Pyhässä Hengessä paikalla ja on erittäin kiinnostunut siitä, puhuuko hän sitä, mitä Herra käski hänen puhua.

Todistuksen sisältö

Herra käski meitä julistaa kahta asiaa:

1. Hän on elävien ja kuolleiden Tuomari. Hän ei vain tule tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, kun Hän tulee kirkkaudessaan takaisin, vaan Hän on jo nyt elävien Tuomari. Halusivat ihmiset kuulla tai eivät, heille on kerrottava, että he eivät hetkeäkään voi välttää elävien Tuomarin pyhää katsetta. Herra tuo valoon kaikkein pimeimmätkin kätköt. Ellet tänään suostu Hänen tuomittavakseen, joutuu elämäsi kuitenkin lopulta tämän Tuomarin lopulliseen käsittelyyn.

2. Jeesuksen nimessä jokainen Häneen uskova saa syntinsä anteeksi. Tämäkin viesti on kerrottava lyhentämättömänä. Herra ei kysy uskon määrää. Jokainen, joka huutaa avukseen Hänen nimeään, pelastuu. Syntien anteeksiantamus on ehdoton, lopullinen ja kaiken kattava, mutta se kohdistuu vain niihin, jotka jättävät itsensä Jeesuksen ristin sovitustyön ja ylösnousemuksen voiton varaan, eli uskovat Hänen

nimeensä. Vapisevan sydämen heikoinkin huokaus Jeesuksen puoleen riittää taakamaan täyden anteeksiantamuksen, koska Jeesuksen veri riittää puhdistukseksi kaikista synneistä.

Esimerkki vainoissa kestäneestä uskovasta – Richard Wurmbrand

Wurmbrandit kävivät Suomessa ensimmäisen kerran 1970, jolloin heitä kuunteli Helsingin Jäähallin täyteen yleisö. Wurmbrandin tunnetuinta kirjaa Kristus rautaesiripun takana myytiin vuosina 1969-1973 kaikkiaan 11 painosta eli 35.000 kpl. Wurmbrandeilta on ilmestynyt suomeksi monia muitakin kirjoja.

Richard Wurmbrand syntyi 1909 köyhään juutalaiseen perheeseen. Hänen isänsä kuoli varhain. Richard luki kaiken, minkä käsiinsä sai ja hänestä tuli epäilijä. Jo neljätoistavuotiaana hän oli vannoutunut ateisti ja marksilainen. Jumalan ja Kristuksen ajattelemisen herätti hänessä vain vihaa. Ainoastaan raha ja nautinnot olivat tärkeitä.

Sairastuttuaan tuberkuloosiin hän kuitenkin rukoili: "Jumala, tiedän varmasti, että et ole olemassa. Mutta jos sattuisit olemaan - minkä minä kiistan - minun velvollisuuteni ei ole uskoa Sinuun; Sinun velvollisuutesi on ilmaista itsesi minulle."

Richard meni toipumaan sairaudestaan vuoristokylään. Siellä asui vanha kirvesmies, jonka elämän ainoana toiveena oli saada johdattaa joku juutalainen Kristuksen luo. Kirvesmies antoi Richardille Raamatun, jota tämä alkoi lukea.

"Raamattu ei ollut kirjoitettu niinkään kirjaimin kuin hänen rukoustensa sytyttämin rakkauksen liekeihin. Pystyin tuskin lukemaan sitä. Saatoin vain itkeä sen ääressä, kun vertasin pahaa elämääni Jeesuksen elämään, saastaisuuttani Hänen puhtauteensa, vihaani Hänen rakkauhteensa; ja Hän hyväksyi minut omiensa joukkoon."

Richard opiskeli papiksi ja alkoi tehdä innokkaasti työtä venäläisten sotilaiden keskuudessa, joita oli tullut Romaniaan miljoona v. 1944.

Aikaisemmin kristittyjä olivat vainonneet natsit, nyt kommunistit. Monet viralliset kirkot sopeutuivat, hyväksyivät kommunismin ja papeista tuli valtion ilmiantajia. Piispa saattoi opettaa, että Jumala on ilmoittanut itsensä kolme kertaa, ensin Mooseksen, sitten Jeesuksen kautta ja kolmannen kerran Stalinin kautta. Wurmbrand oli yksi niitä taipumattomia, jotka eivät hyväksyneet kompromisseja, vaan uhkauksista huolimatta toiminnallaan synnyttivät "maalalaisen seurakunnan".

Seurauksena oli, että Wurmbrand joutui useaan otteeseen vankilaan ja joutui kärsimään yli-inhimillisiä kidutuksia. Kommunistien kristittyjä kohtaan harjoittamat julmuudet ylittävät kaiken inhimillisen ymmärryksen.

Olen nähnyt kommunistien piinaavan kristittyjä, ja kiduttajien kasvot ovat loistaneet haltioitunutta iloa. "Me olemme paholainen", he huusivat rääkätessään kristittyjä.

Tämä oli vain hyvin pieni osa siitä, mitä tapahtui eräänä sunnuntaina ja monina muina sunnuntaipäivinä Pitestin vankilassa. On asioita, joita ei yksinkertaisesti voi kertoa. Sydämeni särkyisi, jos minun olisi kerrottava niistä uudestaan. Ne ovat liian kammottavia ja rivoja kirjoitettaviksi. Tällaista veljenne Kristuksessa kokivat ja kokevat tänä päivänä! "

Milloin tahansa Wurmbrand voi riisua paitansa ja näyttää yläruumistaan peittävät kahdeksantoista syvää kidutushaavan arpea. Hän ei jaksakaan seistä pitkiä aikoja, vaan puhuu istualtaan.

Wurmbrand huusi maailmalle. Monet heräsivät tajuamaan tilanteen ja alkoivat auttaa suljettujen maiden kristittyjä toimittamalla heille raamattuja. Monet taas pitivät Wurmbrandia

liioittelijana eivätkä hyväksyneet raamattujen "salakuljettamista". Kun Wurmbrand tuli toistamiseen Suomeen kokousmatkalle, kirkot sulkivat häneltä ovensa.

Wurmbrandin sanomana on rakkaus, joka antaa anteeksi vihamiehillekin.

"Kun meille annettiin leivänviipale viikossa ja liikaista keittoa päivittäin, päätimme silloinkin uskollisesti maksaa kymmenykset. Joka kymmenes viikko annoimme leipäosuutemme heikommille veljille kymmenyksinämme Mestarille."

"Jokainen, joka on saanut kokea maanalaisen seurakunnan hengellisen kauneuden, ei enää voi tyytyä eräiden lännen kirkkojen tyhjyyteen", sanoo Wurmbrand.

"Kärsin lännessä enemmän kuin kommunistien vankityrmässä, koska nyt näen omin silmin länsimaisen sivistyksen kuolevan."

Mikä on Sinun suhteesi Herraan tänään?

Herra kysyy Sinulta tänään: "Oletko Sinä maailman vai minun puolellani?"

Yritätkö vielä kulkea kahta tietä? Etkö tiedä, että maailman ystävyys on Herran vihaamista. Anna elämäsi kokonaan Herran käsiin! Pysy Herran Sanassa! Maailma katoaa ja sen himo, mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti. Herra kutsuu Sinua kaipaalle ja vaikealle tielle, joka vie elämään, koska sitä saa kulkea Hänen kanssaan. Älä lähde kulkemaan maailman laveaa ja helpompaa tietä, sillä sen päässä on kadotus!